

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/54/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010862
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714010862.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 5. augusta 2015 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD. a Mgr. Rudolfa Ďurtu prejednal odvolanie obžalovaného Z. A. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 22. 4. 2015, sp. zn. 5T 191/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Z. A. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obž. Z. A. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. e) /správne má byť však uvedené § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák./ v podstate na tom skutkovom základe, ako to je bližšie rozvedené vo výrokovej časti rozsudku okresného súdu na strane 1 a 2 napadnutého rozsudku.

Bol mu za to uložený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne. Pre výkon trestu bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. c), d) Tr. zák. bolo obžalovanému uložené aj ochranné opatrenie - protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný do zápisnice o hlavnom pojednávaní z 22. 4. 2015, pričom svoje odvolanie aj bližšie písomne zdôvodnil. Jeho odvolanie smerovalo len čo do výroku o treste, keď sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste a uloženia iného druhu trestu, keď poukazoval na svoj zlý zdravotný stav, ako aj na tú skutočnosť, že výkonom trestu by trpela jeho rodina.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd rozhodol na základe správne zistenom skutkovom stave, pretože mal oporu v dôkazoch, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Ako zistil krajský súd okresný prokurátor podal na Z. A. obžalobu 30. 12. 2014 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, ako je to rozvedené v skutkovej vete obžaloby.

Samosudca okresného súdu vydal dňa 5. 2. 2015 trestný rozkaz, ktorým obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne, pričom pre výkon trestu zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti trestnému rozkazu podali obžalovaný aj prokurátor odpor a tak vo veci bolo nariadené hlavné pojednávanie. Prokurátor sa domáhal popri nepodmienečnom treste uloženia aj ambulantného protialkoholického liečenia, pretože táto požiadavka a skutočnosť vyplynula zo znaleckého posudku znalcov z odboru psychiatria S.. X. a S.. H.. Obžalovaný namietal nepodmienečný trest odňatia slobody a domáhal sa uloženia iného druhu trestu. Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý obžalovaný, ktorý urobil vyhlásenie, keď sa doznal k spáchaniu trestnej činnosti a podľa § 257 ods. 7 Tr. por. súd vyhlásenie obžalovaného prijal a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný nepoprel spáchanie skutku, nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s prípadným výrokom o treste, náhrade škody alebo ochrannom opatrení.

Pokiaľ ide o uložený trest okresný súd sa dôsledne riadil pri ukladaní trestu zákonnými ustanoveniami § 34 ods. 1, 4 Tr. zák.

Trest u každého obžalovaného má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ako vyplýva z odpisu registra trestov obžalovaného a z pripojených trestných rozkazov obžalovaný bol celkove 5-krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen z 9. 8. 2012 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., keď mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 300 hodín, ako aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na dobu 30 mesiacov. Predtým bol obžalovaný potrestaný trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen z 30. 12. 2010, sp. zn. 3T 170/2010 pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., keď mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, výkon ktorého mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu 4 rokov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 14. 4. 2011, čo znamenalo, že skúšobná doba u obžalovaného plynula do 14. 4. 2015. Počas plynutia skúšobnej doby obžalovaný dňa 1. 2. 2014 spáchal predmetný skutok.

Krajský súd sa stotožňuje s právnymi závermi okresného súdu, ktorými sa riadil pri ukladaní trestu, keď mal za to, že na prevýchovu obžalovaného nie je možné vplývať uložením iného druhu trestu, ale len trestu nepodmienečného. Napriek tomu, že na prevýchovu obžalovaného bolo vplývané uložením prísneho trestu odňatia slobody s podmienečným odkladom, počas plynutia skúšobnej doby spáchal skutok kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. Za tohto stavu iný druh trestu ako trest nepodmienečný nie je v súlade s ust. Tr. zák. o výmere trestu. Obžalovanému bol práve uložený trest na dolnej hranici trestnej sadzby, pretože zákonodarca pri ust. § 360 ods. 2 Tr. zák. umožňuje uložiť páchatelovi trest odňatia slobody od 6 mesiacov do troch rokov. Za tohto stavu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, nejaví sa byť krajskému súdu, ako trest prísny.

Správne postupoval prvostupňový súd aj v tom smere, keď obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko tento doteraz nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Správne bolo obžalovanému uložené aj ambulantné protialkoholické liečenie, s prihliadnutím na závery znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctva a farmácie - psychiatria, keď zo záverov ich posudku vyplýva, že konanie obžalovaného bolo vždy chorobne motivované pozitívnym alkoholom a znalci u obžalovaného zistili závislosť od alkoholu v III. vývojovej fáze, takže navrhli, aby bolo obžalovanému uložené ambulantné protialkoholické liečenie.

Z týchto dôvodov krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.